

גליון פ"ט

יום הכיפורים

תשפ"ג

בליל ל"ג בעומר תשפ"א, יהודה'לע שנסע למירון - לא עונה לטלפונים...

הרה"ק ה'בית ישראל' ז"ע היה חוזר על דברי מדרש זה, והיה אומר שמצווה לפרסמו לבני הנעורים - במקום שיענו יומם ולילה תירוצים על מעשיהם, יענו ויאמרו 'חטאתי' ויחזרו לדרך המלך - מלכו של עולם.

פעם ראה הרה"ק ה'בית ישראל' ז"ע שני בחורים המדברים ביניהם בשעת התפילה, ניגש אל אחד מהם ואמר לו לא תדרוך כף רגלך בבית מדרשי משך שבועיים ימים, החל בחבור להצטדק ולומר שאין האשמה בו, רק הלה דיבר והוא לא דיבר כלל רק האזן לדבריו, אמר לו ה'בית ישראל' מכיון שאתה מתחיל עם תירוצים לא תיכנס לבית המדרש ששה שבועות... לאחר מכן ניגש אל חברו ואמר לו מעתה אל תיכנס לבית מדרשי שבועיים, ענהו החבור, רבי, חטאתי, ורוצה אני לשוב על מעשה זה, אמר לו ה'בית ישראל' [אחר שלא תירץ עצמו] היכנס תיכף ומיד לקידושא רבה.

יעזור השי"ת יועץ ויאמר סלחתי ונזכה כלונו יחד להכתב ולהחתם בספרן של צדיקין גמורים לחיים טובים ארוכים ולשלום, ולקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו...

א' ה'ש ה'ארת
מאגניית המספנים
ההגנייה שלישי

צדקה - מעבירין את רע הגזירה

כתב הרמב"ם (הלכות תשובה ד) 'נהגו כל בית ישראל, להרבות בצדקה וחסד בין איש לרעהו ובמעשים טובים ולעסוק במצות מראש השנה ועד יום הכיפורים יתר מכל השנה'. וכך כתב רבינו אפרים (הובא בנחל קדומים ריש פר' שופטים) רבו מן התורה להרבות בצדקה בימים אלו, בלשון הכתוב (דברים סו) 'צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ', שראוי להרבות בצדקה ולרדוף אחריה, למען תחיה - שבזכות הצדקה תזכה להיכתב ולהיחתם לחיים...

ועי' ב'באר הפרשה' על גודל הענין להרבות בצדקה בימים אלו, וכמו שאומרים ב'זונתה הוקף' 'ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רע הגזירה'...

מאמר נורא אמר הרה"ק ה'שפע חיים' ז"ע בביאור המעשה נודע שהיה אצל זקנו הרה"ק ה'דברי חיים' ז"ע, עשיר קמצן נורא נתעלף ב'יה"כ', והרופא אמר שעליו לשתות 'שיעורים', ושוב נסתכן ואמר הרופא שעליו לשתות כדרכו 'כוס' שלם בפעם אחת, מכיוון שכן נענה הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנו ז"ע, שירכנו מעל החולה וילחשו באזנו כי מותר לו לשתות כדרכו בשתיה מרובה - אמנם על כוס וכוס יצטרך לשלם לאחר צאת החג 'מאה רייניש', וראה זה פלא והפלא, משלחו של באזנו, נתחזקו כוחותיו של אותו 'קמצן נורא'... וכבר לא הוצרך לשתות אפילו ב'שיעורין'... ובפשוטו, מאחר שידע עשיר שכל 'כוס' תעלה לו ביוקר כבר לא היה צריך לה... אכן ה'שפע חיים' ביאר בזה עוד, כי השטן הוא היצר הרע יודע ומכיר היטב עד כמה גדול כוחו של התענית ביום הקדוש, ועד כמה היא מעוררת רחמים בשמי מרום, ועל כן התאמץ להביא אותו עשיר לידי צמאון ופיקוח נפש בכדי שלא יוכל לצום... אמנם סגולת הצדקה להשביט כל מריע גדולה כהנה וכהנה ממגולת הצום... והיה 'עדיף' לשטן המשחית שהלה יוכל להתענות ב'יה"כ' מאשר יתן צדקה...

היו יודעים איזה אהבה אוהב הקב"ה את בניו היו רופים אחריו כמו כפירי אריות...

בעשרת ימי תשובה, ובפרט ביום הקדוש - יום הכיפורים, הקב"ה מתקשר אל כל יהודה'לע ויהודה'לע, מה אתך, תענה לי, אכפת לי ממך... מה שהיה היה, אני מוחל לך, רק תראה שאכפת לך מהצער שלי...

"אתה נותן יד למושעים", הקב"ה מתכוף לכל יהודה'לע ויהודה'לע - תחזיק בי ואני ידאג לך, יטפל בך 'רחץ ה' את צואת בנות ציון' (ישעיהו ד), פרה אדומה מטהרת, משל לבן שנתלכלך...

קראנו בהפטרה של שבת שובה את הפסוק בהושע (פרק ד) **"אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענית ואשורנו אני כברוש רענן ממני פרץ נמצא"**. הפסוק מדבר על עם ישראל המכונים 'אפרים' [הבן יקיר לי אפרים] ועובדים עבודה זרה, המכונים 'עצבים' [עצביםם כסף הזהב], ומסיים: **"אני כברוש רענן"**, ופירש רש"י: **"אני לו נכפף להיות אוהז ידו בו, כברוש רענן הנכפף לארץ, שאדם אוהז בענפיו"**

הקשיבו נא לדברים הנאמרים כאן: הרבש"ע בכבודו ובעצמו, הקב"ה!!! מתכופף ואומר לו לאדם, בבקשה... אחוז ידך בי וחזור בתשובה...

הוא מתקשר לכל יהודה'לע ויהודה'לע, בני יקירי - אני דואג לך, מה אתך, תחזור אלי...

וכבר מפורש בגמ' (ברכות ה) "אם נתן לו חברו שלום ולא החזירו נקרא גזלן", קל וחומר כאשר הרבש"ע מתכופף אלינו ומבקש "רק תחזיקו בי" שעליו להחזירו תשובה שלימה. תכונתו של הכבדו שהוא מתכופף כולו לארץ, ומתוודע בחזרה באחת, ומעין זה גם כאן, הקב"ה אומר לכל יהודי אני כבר התכופפתי אליך, כעת רק תתפוס בעץ, וכבר תגיע למעלה למעלה!

צריך לזכור שעל תשובה נאמר "לא נפלאה היא ממך, ולא רחוקה היא - לא בשמים היא ולא מעבר לים, כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו"... תענה לאבא, תגיד לו, אבא אני בא הביתה, אני יודע שחטאתי, ואכפת לי ממך, אני ישתדל מאד להבא לא לצער אותך...

האם אתם חושבים שזה היה אכפת לאבא, ברעיים שהבן חזר הביתה ממירון - אם הבן יסע בשנה הבאה למירון או לא, העיקר שהוא חזר הביתה, שהוא ענה לי לטלפון, שהיה אכפת לו מהצער שלי, והוא ענה לי בטלפון...

עד כמה מועילה אמירת 'חטאתי'?
מצינו גבי בלעם הרשע, דכתיב ביה (במדבר כב לד) 'ויאמר בלעם אל מלאך ה' חטאתי, ואמר במדרש (במדבר ר"כ טו) שהיה רשע ערום, ויודע שאין עומד מפניו הפורעניות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר 'חטאתי' אין רשות למלאך ליגע בו'

מספר הרב יחיאל זינו שליט"א - מעשה נורא. בל"ג בעומר שנת תשפ"א החליט ראש ישיבה מ'בני ברק' שהשנה הוא לא מרשה לתלמידיו לנסוע למירון, במקום זה הוא ארגן בישיבה הדלקה רצינית עם מוזיקה, ואסר באיסור חמור על כל בני הישיבה לנסוע למירון...

אחד הבחורים היה בחור ש"הייליגער ר' שמעון - נפשי חולת אהבתך" היה גדול מאד אצלו, והוא החליט לנסוע למירון.

אבל הוא לא רצה להיזרק מהישיבה, הוא פנה לראש הישיבה ואמר לו שאביו עורך מידי שנה הילולא גדולה לכבוד ה'תנא האלוקי' והוא מבקש את רשותו לנסוע להילולא של אביו.

ראש הישיבה הסכים, והבחור במקום לנסוע לביתו נסע ל... מירון.

'ויהי בחצי הלילה' - אין ויהי אלא לשון צער', ארע האסון הנורא שבו נרמסו מ"ה נפשות יקות, ויחד כל העם חרדה גדולה...

אביו של הבחור, ידע שבנו יש לו 'כיסופין קדישין' לנסוע לאת"ק מירון, והוא הרים אליו טלפון לברר מה שלומו, והבחור לא עונה...

התקשר האבא אל ראש הישיבה, 'מה שלום בני יקירי'???

בנך? נסע הביתה להילולא שאתה עורך!

א' שאד... (ביטוי באדיש עסיטית, שמשמעו: חבל, צער וכדו) איזה ברון... האבא וראש הישיבה נלחצו ביותר... התחילו האבא וראש הישיבה להתקשר לבחור, והבחור לא עונה...

האבא והאמא התחילו לבכות, ראש הישיבה כינס את תלמידיו לתהילים עבור חברים שנסע למירון ואינו עונה לטלפונים...

מי שזוכר את הלחץ שהיה באותם שעות בקרב מי שבני משפחתו היה במירון ולא יצר קשר, מבין מה מדובר... והבחור...

חי וקיים, והוא רואה שה'ראש ישיבה' ואבא שלו מתקשרים אליו, ומשאירים הודעות לחוצות ובוכיות, יהודה'לע תענה יהודה'לע תענה...

ויהודה'לע לא רוצה לענות, הוא יודע היטב, שכועסים עליו, שהוא ברח מהישיבה ואף שיקר ל'ראש הישיבה'...

בסופו של דבר יהודה'לע החליט, לא משנה מה אבא שלי יעשה לי, אכפת לי ממנו, אכפת לי מהצער שלו... יהודה'לע ענה לאבא שלו...

אבא, אני חי!!!
אבא שלו אומר לו, יהודה'לע יקירי "העוד בני חי" תבוא מיד הביתה, אני רוצה לראות ולהרגיש אותך...

אמרו נא לי רבותי...
האם כשהוא בא הביתה אבא שלו חיכה לו במקלות ועונשים, או שהוא חיבק אותו חיבוק גדול?

הוא חיבק ונישק אותו, באהבה עצומה, יהודה'לע שלי, יהודה'לע מיין קינד, (-בני יקירי) דאגתי לך כל כך...

יהודה'לע בא תתנקה מהלכלוך שדבק בך, תאכל משהו, תנוח, יהודה'לע אהובי...

איי איי איי...
יהודה'לע זה עם ישראל, יהודה'לע = יהודים, הקב"ה דואג לנו מאד, 'שבו אלי ואשובה אליכם'...

"אילו הווי ידעי בנא נשא רחמותא דרחמי להו קודשא בריך הוא הווי שואגין ככפירים למרדף אבתריה" (זוה"ק [-] אילו

בה אֵנָה הַחַיִּיךְ

מעשה מחוק באמונה ובטחון

"המעביר על מידותיו"

"אתה וודאי זוכר את התאריך כ"ו טבת?? ?
כך נפתח השבוע המייל שנשלח אלי מהרב ישעיהו קראוס שליט"א מירושלים..."

הרב קראוס הנ"ל דר בשכונת רמות בירושלים, והינו תלמיד חכם גדול המוסר שיעור דך הרימי מידי יום, ומזכה הרבים גדול ועצום, בעיקר בסדרי לימוד מיוחדים בימי שבת, ערב שבת, ליל שבת, שבת פארטגס, אחרי התפילה, ומוצ"ש, בקיצור כל הזמן...

ההיכרות שלי עם הרב קראוס היתה דרך העלונים, והיה לנו התכתבות עניפה דרך המייל...

כזכור לקראי העלון, ביום כ"ו טבת תשפ"ב זכיתי לעשות סיום גש"ס ביחד עם שמחת החלאקה לבני יקירי 'אהרן יהודה ליב' באת"ק מירון - והרב ישעיהו קראוס הגיע מירושלים להשתתף בשמחת סיום הש"ס, ואף זכינו שנשא מדיברותיו...

עד כאן ההקדמה. השבוע הוא שלוח לי מייל, עם הכותרת דלעיל. "אתה וודאי זוכר את התאריך כ"ו טבת?? ?"

בהמשך המייל הוא כותב לי סיפור מחזק ביותר, והרי הוא לפניכם...

נתחיל מהסוף. ביום כ"ה אלול תשפ"ב, נולד לו בן זכר, אחרי שהרופאים אמרו לו שבדרך הטבע לא יהיה להם יותר ילדים...

ביום צום גדליה תשפ"ג התקיימה הברית של הרך הנולד, ויקרא שמו בישראל "שמעון אהרן"!

שמעון, אנתו יודעים, כי באותו יום שהוא התפלל במירון - הוא נפקד!

אבל למה אהרן? וכך מספר הרב קראוס...

"משפחתנו מרובת ילדים בלע"ז, וכל שנה לקראת סוכות הייתה בלבנו התקווה כי אולי השנה נרחיב את הסוכה. הסוכה שלנו במשך השנים הייתה בחדר שגגו נפתח וישבו בסוכה ממש בצמצום, כאשר בסעודות החג זה היה עוד אפשרי - הגיע הלילה ועימו הצורך לישון בסוכה והראה לנו עד כמה יש צורך שתקוותיך תתממש בקרוב.

כל הנבים רצו לישון בסוכה והצפיפות היתה גדולה, החלום הגדול שלנו היה להרחיב את הסוכה.

במוחנו כבר גובש רעיון: נוציא מרפסת המחדר שבו נבנית הסוכה, נשבור קצת את הקיר המפריד שעד עתה היה בו חלון, נעשה דלת גדולה וכך נקבל סוכה גדולה ומרווחת...

כל הדברים בעולם נעשו בשביל עם ישראל (עי בחידושי הגריז הלוי על התורה, פר' בראשית) בחסדי הש"ת פותחה השיטה של מרפסת תלויה, מרפסת ברזלים מתקפלת.

הבנו שזה מה שמתאים לנו כרצע למרות המחיר היקר, כשהיתרון הגדול הוא שאין צורך ברישיון. כאשר קבלנו אישור לכך מהשכנים, עברנו מייד לפסים מעשיים.

הזמנו מרפסת שעלותה כ-40,000 ₪ ולשם כך לקחנו הלוואות, ולא די במרפסת אלא היינו צריכים להזמין קבלן ומהנדס לשם שבירת הקיר ובנית דלת הכל על הצד הבטיחותי והטוב...

המשאבים הכספיים שהצאנו היו גדולים וכבדים, אבל הכל היה שווה כדי לקיים את המצווה החשובה ברווח ולא בצמצום ברווח ולא בצפיפות...

בערב סוכות תש"פ העבודות התחילו, במהלך העבודה גילו שהקיר אליו רוצים לחבר את המרפסת חלש מידי, וכדי שהיה בטיחותי היה צריך לחרוג ב-30 ס"מ...

השכנים שגילו זאת לא הסכימו לכך ודרשו שנעשה משהו בנידון, חיפשנו אפשרויות כלשהן ומשלא מצאנו הענין נסחב ונגרר.

קבלנו הסכמה חד פעמית מהשכנים שבשנה זו נפתח את המרפסת והסוכה תהיה גדולה, אך בהמשך עלינו לטפל בכך...

לקראת סוף שנת תש"פ ארעה בעיה רפואית חמורה לאם המשפחה, והיא הייתה בסכנת חיים ממש, קרענו את השמים בתפילות והצלתה ולרפואתה, וברוך ה' התפילות הענילו, ואט אט היא חזרה לעצמה, אך הרופאים אמרו כי

שהראה איך עושים קידה? "והאמר רבי אלעזר: לעולם אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה, שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה [שאמר "עליית וישבת במרום ואי אתה משיגה על בניך"], ואיטלע, ומנו - לוי!"
עונה הגמ' : "הא והא גרמא ליה".
אמרת לר' ישעיה, ברור שאין לנו שום מושג בחשבונות שמים, אבל ככל הנראה "הא והא גרמא ליה".
נאחל לר' ישעיה - א'סאך אידישע נתת, עושר ואושר, בניס ובני בניס עוסקים בתורה ובמצוות כל ימיהם. [וסוכה גדולה, בבית...היד ה' תקצר?]

הגהצ"ר 'אלימלך בירמן שליט"א, מביא ספר חסידים', וז"ל: (אין בו) "כשמדבר לעשות טובה לאדם בא השטן שהוא מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא ואומר רבש"ע לא יתכן לעשות לו טובה עד שיעמוד בנסיון. לכך צדיקים נשבעין ליצרן לכוּבשו. וכן כשהביא טובה על שאול וזרעו נסהו וכן אברהם ואיוב..."

אתה רוצה משהו מהרבש"ע? למה שיתן לך?? ?
תעמוד בנסיון, תשלם משהו - למען שמו באהבה, ותקבל בעז"ה כל משאלותיך...

עוד בעניין וזיתורים
ערב יום הכיפורים ועניינים שבין אדם לחברו אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו.

היה אומר מרן החפץ חיים, במחלוקת, מי הצד החזק? הריבונו של עולם? לכן כדאי לוותר תמיד...

וכך היה אומר מרן הגרא"ל שטעמן צצוק"ל: בדרך כלל המריבות שיש להגיע בהן לוותר הן על דברים קטנים. על מה כלל רבים? לפעמים על רווח של אסף דולר, וכי שווה לריב עם חבר עבור סכום כזה? ישנן פעמים שכן רבים על פיסת מקרקעין בעלת ערך, אך שוכחים כי לבסוף חתימת הקרקע קוברת את שניהם...

וברמה המעשית - מריבות רבות מתגלעות בין אנשים הבאים עבודת כפיים וכדומה. פעמים שלא מסכמים מראש את מחיר העבודה (מה שאינו נכון מבחינה הלכתית), ואז נכנסים לוויכוחים.

תלמיד שאל את מרן הגרא"ל אודות ויכוח שנפל בינו לבין נהג, ומרן יעץ לו לוותר למרות ההפסד וניחם אותו בכך שריווח את הוויתור שהוא רווח כפול. שאל התלמיד, מדוע לא מייצק ראש הישיבה לנותן השירותים לוותר... ועל כך השיב לו מרן הגרא"ל תשובה שיש עמה דבר "כי אצלו הם הפרנסה שלו ואצלך לא..."

ומכאן חיוק לכל אחד ואחד מאתנו: בוויכוחים רבים מטבע הדברים אחד הצדדים יזכה בווייתור ואחד יזכה בכסף... וכדי להצליח להגיע למעלת הוויתור ולהיות בבחינת מוחל ומעביר על מידותיו, עצת זהב היא להיכנס לעליל השני ולנסות להבין למה קשה לו כל כך לוותר, לדוגמא כי זו פרנסתו, ועל ידי הבנה זו - יהיה קל יותר לוותר לשני.

היה זה ערב בחירות לעיריות בישראל. בני מרן הגרא"ל צצוק"ל הציעו: פרוטי מריבה בין מועמדים לראשות העירייה, ומרן חיך ואמר: **על מה הם רבים, וכי כדאי לריב על איסוף האשפה של העיר !!** אתמהה...

מילא, אם היו רבים על נשיאות ארה"ב, זה לא מוצדק אבל עוד מובן... אבל מה תפקידו של ראש עירייה, עיקר תפקידו לדאוג לניהול תקין של צרכי התושבים, ופינוי אשפה הוא המרכזי שבהם, וכי על כך רבים?!

שמע את הדברים אחד התלמידים ששהה בחדר והעיר בחיך: הרי לנשיאות ארה"ב ממילא איש מהם לא יגיע... אז הם מעוניינים לפחות בכבוד של ראש עירייה... אם לא בחדר הסגלגל, לפחות בחדרו של ראש המועצה... **הרי עדיף להיות ראש עירייה מאשר לשבת סתם בבית...** יש פרנסה, יש משרד, יש לשכה, יש משכורת, הקצאות...

דפק מרן ראש הישיבה על השולחן הרעוע ואמר בכאב **"עדיף לשבת בבית כל החיים ולא לריב..."** ופרנסה מן השמים, ומה שמים רוצים ?!

ואגב פרנסה: פעמים רבות היה מרן הגרא"ל צצוק"ל אומר, שכל חובת ההשתדלות לפרנסה היא בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, ועל פי גרסה אחרת, ביומיים של ראש השנה ותו לא, ודו"ק. ('בעין יהודית' - יתד השבוע)...

מרן הגרא"ל קניבסקי אמר לנכדו, ששאלו מדוע הוא נוהג למנוח את ספר התהילים מידי יום בעש"ת?
אמר לו מרן שזה ההשתדלות שלו לפרנסה...

עכשיו הכל נקבע, יש לנו זמן עד נעילה, אח"כ... צריך הרבה הרבה רחמים...

שואלת הגמ', האם הסיבה שלוי' נהיה צולע זה בגלל

מרתית לו, שכתבו בגמ' על לוי' שהיה צולע, בגלל שהוא שלימה שהכל מהקב"ה, והוא לבדו עשה עושה ויעשה לכל המעשים...

שנה אח"כ - בג' תשרי תשפ"ג זכיתי ר' ישעיה לעשות ברית מילה לבנו 'שמעון אהרן'...

אמרתיו לו, שכתבו בגמ' על לוי' שהיה צולע, בגלל שהוא חווה 'קידה' לפני רבי [קידה זה דבר מאד מסובך, וכמו שהגמ' (סוכה ג.) אמרת "כשהוא משתחה נועץ שני גודליו בארץ ושוהה, נושק את היצפה חוקף, ואין כל בריה יכולה לעשות כן"] ולוי' עשה כן ונהיה צולע...

שואלת הגמ', האם הסיבה שלוי' נהיה צולע זה בגלל

עלון יום הכיפורים: לגמר חתימה טובה לישראל מאיד בן הניה טובה וכל משפחתו, להמשך זיכוי הרבים בנחת וברוגע - בני חיי ומוזני, שלום בית, וסייעתא עזומה בר"ג.
ניתי להרשים לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com
בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676
דרוש תרומות להדפסת העלון
ניתן לתרום בינודים פלוס בקופת 'עלי באר'
הנצחה שבועית - 50 ש"ח